

MINNAERT, Marcel G.J. (Brugge 12 februari 1893 – Utrecht 26 oktober 1970).

Volgde onderwijs aan het Gentse atheneum waar hij Hippoliet Meert, Oscar de Gruyter en René de Clercq als leraars had. Die flaminganten hadden invloed, want de jonge Minnaert werd lid en later voorzitter van het aan deze school verbonden letterkundig genootschap **De Heremans' Zonen**. Aan de universiteit van Gent studeerde hij biologie en was leerling van de leidende flamingant **Julius Mac Leod**. Onder de vrijzinnige studenten, alsook in de Gentse afdeling van het **Algemeen-Nederlands Verbond** – in het bestuur daarvan vertegenwoordigde hij de studentenafdeling – trad hij op de voorgrond door zijn radicale Vlaamsgezindheid. Minnaert was de organisator van het **Vijfde Groot-Nederlandse Studentencongres** in april 1914. Hij was erg op Nederland gericht en vertoonde weinig patriottische gevoelens voor België. Hij maakte deel uit van de redactie van *De Bestuurlijke Scheiding*.

In oktober 1914 sloot Minnaert zich te Gent bij de pro-Duitse groep rond **Jan D. Domela Nieuwenhuis Nyegaard** aan, een eerste kern van activisme die uitgroeide tot **Jong-Vlaanderen**. Hij toonde zich nu nog sterker anti-Belgisch en poneerde de **Groot-Nederlandse** staatkundige eenheid als einddoel. Hij was wat minder Duitsgezind dan de meerderheid en stond argwanend tegenover de stichting van een met Duitsland verbonden staat Vlaanderen. Toch bleef hij bij de groep. Minnaert specialiseerde zich ondertussen in de natuurkunde en sterrenkunde, en in 1916 werd hij benoemd als docent aan de door de Duitse bezetter vernederlandste Gentse universiteit (**onderwijs**). In het najaar van 1918 week hij uit naar Nederland. Hij werd er verbonden aan de universiteit te Utrecht, waar hij later hoogleraar en directeur van de Sterrenwacht werd. Hij verwierf bekendheid door zijn

Reeds voor 1914 toonde Marcel Minnaert zich een Groot-Nederlander. Tijdens de bezetting behoorde hij tot het activistische Jong-Vlaanderen. Hij week in 1918 uit naar Nederland en bleef er nog actief deelnemer aan de V.B. (AMVC)

werk op het gebied van de zonnestraling en werd vereerd met vele eredoctoraten en lidmaatschappen van wetenschappelijke instellingen.

Ook in Nederland bleef Minnaert deelnemen aan de V.B. In de jaren 1920 was hij regelmatig aanwezig op de ontmoetingsdagen tussen de activistische bannelingen en Vlaams-nationalistische bezoekers uit België. Daarnaast was hij onder andere lid van De Dietsche Bond en hield wel eens een voordracht in dergelijke kringen. In de loop van de jaren 1930 verslaptte zijn aandacht omdat het wetenschappelijk werk hem opeiste en omdat hij de verrechtsing ongaarne zag gebeuren. Hij keurde de nationaal-socialistische invloeden in het Vlaams-nationalisme af. Hij was persoonlijk eerder in communistische en pacifistische richting geëvolueerd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog zou hij door de Duitsers in hechtenis genomen worden als gijzelaar.

LITERATUUR: C. de Jager, 'In memoriam prof. dr. M.G.J. Minnaert' in *Jaarboek van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België* (1970); – J. Florquin, *Ten huize van...*, 1971; – L. Buning, 'Minnaert, Marcel', in *NBW*, VI, 1974; – D. Vanacker, *Het activistisch avontuur*, 1991; – id., 'De jonge Minnaert', in *WT*, jg. 53, nr. 3 (1994), p. 163-177.

ILLUSTRATIE(S), zie: De Heremans' Zonen.

LUC VANDEWEYER